

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 64 ANUL XXI.

Sabiu, in 9/21 Augustu 1873.

tru celelalte parti ale Transilvaniei pentru provincie din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tarii streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscratiile se platescu pentru intai' a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Deputati alesi la congressu.

In cerculu alu II s'a alesu P. Protopr. Iosifu Baracu; in cerculu alu III P. Prof. Dr. Ilariu Puscariu.

Dia Nascerei Majest. Sele c. si reg. Apostolice.

Sabiu in 7 Augustu.

Eri s'a serbatu, afara de schimbarea la fatia a Dui, si dia Nascerei Imperatului si Regelui nostru Franciscu Iosifu I.

In biseric'a nostra din cetate a celebratu sant'a liturgia P. Archimandritu si vicariu Archiepiscopescu Nicolau Popo'a cu asistintia corespondintia din membri consistoriului bisericescu archidieceanu, sub decursulu carei s'a cetitu rugaciuni pentru indelunga si fericita sanatate a Majest'atei Sele Imperatului si Regelui.

Servitiulu ddiescu s'a seversitu si in cele-lalte biserici romane precum si in cele ale tuturor confessiunilor din locu.

La 2 ore dupa amedi a datu Escelenti'a Seabur. de Ringelsheim comandantele militarlu in Transilvania, unu prandiu festivu in onorea dilei, la care au participatu, afara de generalitate si statulu majoro, toti capii autoritatilor superioare, bisericesci si civile, intre cari din partea nostra a fostu Precurviosi'a Sea P. Archimandritu si vicariu Archiepiscopescu Nicolau Popo'a.

Edificiile publice a le statului au fostu decorate cu flamuri.

Despre situatiunea in Francia se scrie ca estadi sa nu se ia nimenea nici dupa ceea ce ceterse in foile lui Thiers nici ale lui Gambetta. Si unele si altele simulea o nepesare fatia cu cele ce se petrecu intre monarchisti si cu deosebire intru regalisti. Ambii, Thiers si Gambetta, urmarescu toti pasii regalistilor, in cari trebuie sa se recunoasca influinta ultramontanismului. Acestu din urma a facutu ca orleanistii sa renuncia la pretensiunile lor si au induplecatu pre contele de Chambord a primi tricolorulu francesu pentru armata pre langa o panlica alba cu crinulu celu albu alu bourboniloru si deliberarea asupr'a constitutiunei prin camere. Este intrebarea inse ca ce voru bonapartistii? Suntu pareri cari presuponu ca acesti'a se voru impartii in partide. Promisiunile cele mai frumoase li s'au facutu deja si se dice ca si bani li s'au oferitu unor'a dintre densii.

Unei foi rensene i se scrie din Parisu ca Mac-Mahon la inceputu se parea aplecatu spre veleitatile legitimistilor, mai tardiu inse la intrevinerea bonapartistilor si altor'a dintre partii republicana s'a socotitu sa nu se faca elu pre sine insusi unu Monk alu bourboniloru francesi.

Dupa „Ordre“ soi'a bonapartistica au serbatu din'a de 15 Augustu in Chislehurst vre-o 1000 — 1100 persone, cari au alergatu acolo din departare.

Dupa serbarea bisericésca a fostu primire in Camden-Place. La ocaziunea acésta a multiamitu principele imperiale in numele mamei sele si alu seu pentru alipirea cea mare cátra densulu, incatu din departari asiá mari au alergatu spre a-si uni rugaciunile lor pentru reposatulu. Densulu in apropierea mormentului tata-seu ougeta multu asupr'a invetiaturei ereditate dela acésta; cá erede alu tataseu inscrie pre stindartulu seu suveranitatea poporului. Fundatorulu dinastiei a cuprinsa principiulu acésta, cáru elu se promite a remáne fidelu, in cuvintele: „Totu pentru poporu si prin poporu.“ La dechiaratiunea acésta cei de fatia erupsera in vivate, in aclamatiuni de „sa traiésca Imperatulu“ si alte.

Dupa „Economista d'Italia“, Italia si Germani'a au subscrisu doue dechiaratiuni. Cea dintaiu privese admiterea reciproca a societátiloru financiare, comerciale si industriale in tierile respective; a dou'a privese cassarea paspórtelor pentru caletorii din tierile respective.

Din Madridu se scrie ca cortesii au votatu unu proiectu de lege prin care se chiama la arme 80,000 de rezervisti.

Dupa date oficiale armata carlistu are 26,000 ómeni pedestrima, 460 calarime, 17 tunuri, dintre cari 10 castigate dela contrari si 7 a le loru proprie.

Carlistii au trasu depre ripele sinului dela Bilbao asupr'a mai multoru nai spaniole, francesu si englese si au ucise mai multi ómeni. Carlisti nu respecteza flamur'a cu cruce rosia (care arata locurile unde se léga si cureza cei raniti in batalii.)

Sihulu Persiei a sositu in Constantinopole in 18/6 Augustu.

Buda-Pest'a 2/14 Aug. 1873.

„Albin'a“ in numerulu seu de ostadi (58) aduce o corespondintia din Vien'a, care trebuie sa marturisescu, m'a adusu in mirare cándu amu cetit'o. M'a adusu in mirare, pentru ca amu cetitu in trena totu astfelu de lucruri, cari abia cu cáte-va dile mai inainte, le audisemu prin cafenelele de aici, si acum deodata sosescu intr'o corespondintia din Vien'a datata chiaru cam de pre tempulu acéla, cándu ele se manifestau pre aici. Ei bine — tréca, duca-se! Acésta e data diurnaleloru, ele credu ca mai bine lucra, cándu dau ce-va la publicitate, — firesce ce le convine — din locu strainu, decatu cá sa se véda, ca aparu din fabric'a loru.

Pre noi ne interesédia inse ceea-lalta parte a lucrului. Vintu si ataca pre tóte acelea diurnale magiare, germane, seu dupa cum le numesce „Albin'a“ magiarone, si románe, cari: „n'a u scopu bunu“, cáci „se ocupa despre urmatoriulu lui Siaguna“, adeca despre persón'a pre care congressulu nationalu, convocatu pre dia'a de 26 Aug. v. la Sabiu, va radica-o in fruntea bisericei románe ortodoxe.

Ei bine, si eu sum de acordu cu „Albin'a“ intru cele ce profesza cu vorb'a adeca: sa incungurámu personalitátele, si cestiunea acésta sa o lasámu chipsuelei congressului, care e chiamatu a alege singuru, nepreocupatu, pre fiitoriulu Metropolitu.

Dara apoi aru fi de doritu, cá ori-cine sa-si tiena vorb'a, sa fia consecuentu in ceea ce dice, si nu — abia dupa ce a lasatu cuvintulu din gura — sa aplice proverbiulu: gur'a dice, gur'a minte, omulu totu omu de omenia remane.

Aru fi de doritu, cá, precum cele-lalte diurnale, asiá si „Albin'a“ sa nu faca propaganda nici mediatau nici imediatau pentru alegerea cutárei seu cutárei persóne de Metropolitu. In casulu acésta apoi la congressulu electoralu ne-amu poté pune mán'a pre anima, si amu poté dice ca amu alesu dupa convingere.

Dara „Albin'a“, carea cu cuvintulu profesédia idei de acestea frumoase, óre in fapta realizédia-le?

Eata ce m'a îndemnatu si pre mine a-mi radica cuvintulu in cestiunea acésta!

Mai inainte inse de a vorbi in meritulu lucrului, sa-mi fia permisu a face putiena abateru, se pescuescu in turbure, decá-i place asiá corespondinteli „Albinei“. Dara trebuie sa-i sponu din capulu locului, ca de cutare fractiune din Transilvani'a, — despre care densulu face amintire, — nu amu scire, cu atátu mai putienu fcu parte din dens'a.

E lucru fórtu curiosu a face deosebire de partite, — inse dorere! lucrulu stá asiá. Credinciosii din Ungari'a, si inca potemu dice dupa diecese, si an pre candidatii loru, iera cei din Transilvani'a inca-si cunoscu ómenii, precum si dreptarile in privint'a alegerei Episcopului loru, pre care, sórtea l'a favoritu sa fia Archiepiscopulu si Metropolitulu tuturor romániloru din Transilvania si Ungari'a, apoi si densii suntu falosi intru aceea, cá densii sa alega independentu — totu cu acela-si dreptu cu care-si alegu cele-lalte diecese pre Episcopulu loru — independentu, in sinodulu loru diecesanu.

Asiadara transilvanenii inca voiescu sa se folosésca de dreptulu loru, — de si — dorere — stutulu organicu nu li garantédia dreptulu electoralu in aceea mesura, in care lu-au diecesele din Ungari'a. Acestea din urma si alegu pre episcopulu loru, fiasce-care deosebitu la vét'r'a sea, — fára influint'a celor-lalte diecese, prin urmare archidieces'a in acésta privint'a n'are nici celu mai micu votu — afara de censurarea canonica a alesulu i episcopu, incatu acésta se face prin sinodulu episcopescu, de care face parte si archiepiscopulu — si inca cá presiedinte. Acésta inse nu se tiene de dreptulu de alegere. Transilvanenii, chiaru si la alegerea episcopului loru suntu paralisati prin diecesele ungurene. Deputatii congressuali suntu in numeru egalu, — 60 din archidiecesa, si 60 din cele-lalte diecese. Asiadara chiaru si in casulu celu mai favorabile pentru archidiecesa, cándu tóte voturile ei s'aru concentrá in candidatulu seu, — fára castigaru celu pucinu a unui votu din cele-lalte diecese — numai sórtea póte sa-i dea de episcopu pre acéla, pre care lu voiescu Transilvani'a, seu chiaru si numai majoritatea din Transilvani'a.

Fatia de o astfelu de restringere a dreptului electoralu de episcopu apoi cine se póte mirá, decá unulu seu altulu din Transilvani'a s'a scapatu de a pecatui prin aceea, ca a esitu la publicitate cu candidatulu, despre care a auditu vorbiadu-se prin giurulu seu? Au facutu crim'a acésta vre-unu bietu de crestinu din Transilvani'a cu cáte-va septamáni inainte de acésta; si fiindu ca au creditu dóra, ca jurnalele románe lu voru respinge, a cursu la jurnalele straine. Si inca cine póte stá bunu despre aceea, ca respectivulu corespondintu a fostu chiaru románu? La cestiunea acésta nu vorbescu, cáci jurnalele voru sci mai bine, ca — cari potu — pre tóte locurile au corespondinti — pre cari ii si remunerédia, apoi dóra decá capeta cine-va remuneratiune, trebuie sa si servésca — sa serie deosebite noutáti — pentru ea. Destulu ca jurnalele — straine — au luat notitia despre verosimilulu candidatulu de archiepiscopu alu majoritátei din Transilvani'a. Dara — precum disciu cam de multisioru, asiá, incatu acésta mai se dá uitárei.

Au venit'u de atunci incóce altii si altii cu candidatii loru, — respectu si onóre tuturoru persónelor, cari vintu in candidatura, noi nu voim'a a fránga aici batiulu asupr'a acestor'a, cáci decá amu avé-o acésta intentiune, atunci amu face cá corespondintele „Albinei“ din Vien'a, ne-amu adresá cátra „Albin'a“, cáci acolo si espressiunile — denunciárele cele mai marsiave s'au primire si se dou publicitátei cá „articulu scrisu cu moderatiune si loialitate“, si unume: cáte-tóte diurnale magiare, germane, ma chiaru si románe, vorbindu despre candidatii de metropolitu, — alegerea parintelui archimandritu Mironu Romanu o dau cá unu ce siguru, — de sine se intielege, ca mai antái i-aréta tóte insusirile cele bune si frumoase, ma se ducu si mai departe, dicendu, ca majoritatea transilvanieniloru aru cochetá cu densulu, etc., etc., firesce ca pre langa densulu inumbréza pre toti cei-lalti candidati. Ei bine, decá si-a propusu „Albin'a“, si a strigatu in lumea mare, ca nu va agitá pentru nimenea, si — in consecintia —

sbicuesce tóte diurnalele, cari voiescu sa face im-
pressione asupr'a alegerei, apoi cum de nu-si trage
sema cu sine, ca ori se taca ori se sbicuesca si
pre diurnalele acelea, cari agitaza pentru candidatii
din Ungaria? Nu, acésta n'o face, aici duce rol'a
pescelui, — fara se apuca de acelea diurnale, cari
au cutezatu a primi vr'o correspondintia, séu au
luatu notitia despre adeveratulu candidatulu ala ma-
ioritatiei din archidieceasa. Iéta, totu asemenea lucra
si correspondintele „Albinei“ din Vien'a, mai antaiu
dice ca nu voiescu se vorbesca despre personalitati,
spoi dupace condéma pãna la extremitate pre diur-
nalele straine, cari au luatu notitia despre candidatul
maioritatiei din archidieceasa, dice la linea correspun-
dintiei sele: ca strainii pururea redi-
ca pre cei mai nedemni, si a pés a
pre cei mai demni. Ei bine, pentru ce n'a
dusu dlu correspondinte de-a dreptulu, cá maioritatea
archidiecesei sa renunata la dreptulu seu de alegere
si sa se alature cu ochii inchisi la partid'a diaceso-
loru din Ungaria?

La ce sa se folosésca densii de frumosulu lor
dreptu constitutiunалу bisericescu, cáci vedi dómne,
aici suntu ungureni, si voru duce densii cárm'a?
Eu asiá credu, ca era mai ecuitabile a-i provocá
pre ungureni a se alaturá la maioritatea din Tran-
silvania, cáci pentru acésti'a se alege episcopulu,
a-i provocá se dovedésca pucina loialitate facia de
transilvanieni, si a le stá intru ajutoriu in eserce-
area dreptulu lor de alegerea episcopulu. In totu
casulu suntu convinsi, ca transilvanieni 'si voru
sci apretiu pucinu lor dreptu de alegere, celu
pucinu in acea mesura, in care li s'a garantatu
prin statutulu organicu, si nu se voru lasa d'a se
seduce prin unu correspondintu a unui séu altu diur-
nalu, séu chiaru prin redactori insusi. Caveant con-
sentes!

Correspondintele „Albinei“, trece in insulfetrea
sea pãna acolo, incãtu voiescu, cá congresulu sa iá
pre barbati dela „Tel. Rom.“ la respundere, pen-
tru ca vedi dómne, au reproducu — atunci demultu
— óresi cari correspondintie, séu nu sci in ce modu,
a luatu notitia despre candidatul de Archiepiscopu.
Totu acésta o amu auditu vorbindu-se, — si inca
totu cam pre tempulu, de cându e datata correspun-
dintia „Albinei“ din Vien'a, — aici in cafenele, —
cáci vedi dómne si eu me abatu câte odata pre acolo;
— amu auditu adeca dicendu-se, cá congresulu
trebuie sa statorésca programu pentru „Tel. Rom.“,
de óre-ce acum nu se redigéza asiá (?), precum
se redigéa inainte de doi ani, cându a facutu neiti-
tatulu Metropolitulu Siagon'a testamentulu, prin care
la decretatu de organulu metropoliei si archiepis-
copiei nóstre. Ei bine domniloru! dóra nu aveti
intentione de a ni sugrumá si acéstu diurnalu —
cu forti'a. Scimu, ca „Albin'a“ dela infiintarea ei
— ba dóra de capo numai pentru scopulu acésta
s'a si infiintatu, — pururea a fostu pentru nimi-
oarea „Telegrafulu Romanu“, si déca nu i-a suc-
cesu prin emulatiune, i-aru placé acum sa-lu in-
frenedie — cu poterea fortiei, cá apoi totu ea sa
duca rolu si in Transilvania. Intr'adeveru acésta
n'aru si greú modu pentru de a reportá triumpu,
in emulatiune cu unu diurnalu rivalu.

Resunetu din marginea Câmpiei.

Muresiu-Ostiorheiu 12/8 n. 1873.

Unu actu de mare insemnatate, alegerea de
succesoru a, spre cea mai mare dauna a natiunii
in genere si a romãnilor gr. orientali in specie pré
de tempuriu mutatului din lumea acésta la cele
eterne Metropolitulu Siagon'a 'si ascépta in decu-
rendu deslegarea. Déca vremu se vorbim in cercu
mai restrinsu, avuremu nu de multu se deplângemu
perdereá primulu barbatu laicu gr. orient. din Tran-
silvania Ioane Aldulianu, in care erau concentrate
cele mai frumoase însusiri: moderatiune insocita cu
unu tactu socialu si politicu laudabili, ce ii castiga-
se amicitia si respectulu conationalitoru si a strai-
ndoru, caracteru firmu, dreptate si promptitudine
rara in lucrurile sele oficióse, jurisprudentia si sci-
ntia rari, ale cáruia amendamente simburóse, ne-
resturnabile si insulfatórie de respectu strainiloru in
dieta din Sabiu 1863/4 la debateru proiectelor
de lege, ne suntu inca in prospeta memoria, nati-
onalismu si patriotismu nefatiaricu, recunóscere a-
deverata fatia cu meritele defunctulu Metropolitulu
Siagon'a si adoratiune meritata cátra acelu, care fu
atinsu tare si umplutu de amaratiune de mórtea lui
Aldulianu. Multe cauze eclesiastice, acolari, nati-
onali si partijuste altmíndreá dar grele de deslegatu

se spriginira in modu favorabilu prin punerea me-
rului lui Alduleanu, si totusi era si elu suspiciunatu
de câte unu scurti la vederea din inteligentia nóstra,
cu multe laude pre buze dara goli de fapte, „de
magiaronu.“ Grea lovitura a fostu mórtea acelu
barbatu pentru noi, dara ingrata sórte continuá per-
secutiunea si rapí de curendu din midiloculu nostru
si pro primulu prelatu si reformatoru alu romãnilor
gr. orient., colomna cea tare a bisericeii si a nati-
unei, ale cáruia talente epocali si fapte glorióse
suntu cunoscute in tóte partile lumii, carea istoria
i le va infatisia si mai detaiatu spre a fi cuno-
scute din generatiuni in generatiuni. Nici cându nu
a avutu locu mai acomodatulu cá acum dicerea „ati'a
totu acolo se rupe unde este mai subtile.“

Perdereá Metropolitulu Siagon'a este irrepara-
bile, ea este pentru natiune si rom. gr. orientali
ceea ce este pentru o armata perderea unu bel-
duce genialu in art'a militara; blãndu si induratu
fatiu cu suposii sei, aflatoriu in resbelu cu unu altu
potentatu si in eserciarea supremei comande, sub
care resbelulu se pórtá cu invingéri, — despera-
tiune si temere ca resbelu portatu cu succesu póte
luá o directiune opusa. Si óre déca beliducii si
intregu corpulu oficiriloru nu s'aru grupá la olalta,
déca ductorii de rangu mai de josu s'aru aflá tra-
datori, a bunăde cum se aflara cáti-va individi in
inteligentia nóstra, carii ignorãndu statulu chiaru si
alu neitalulu Metropolitulu Siagon'a si ala altoru
barbati mai prevediatori, isbira sanctele cauze na-
tionale in abisu, in care jacu si astadi, ce aru urmá?
Nu alta decãtu ca armata aru deveni calcata si
imprasciata de armele pãna atonci invinsulu
inimicu. Déca inse atãtu beliducii cáti si toti duc-
torii — si cei de rangu mai inferioru ai armatei,
avendu inaintea ochiloru incuragiarea inimiculu prin
mórtea domnitorulu lor si pericululu ce-i amerintia,
postponendu ori-ce interesu personalu, insulfetiti
numai de urmatórele invingéri impreunate cu gloria
armatei, si de binele statulu in unire si intielege-
rea cea mai buna, respingendu incercãrile de tra-
ditiune ale inimiculu, aru dice: inainte braviloru!
gloria armatei aru remãné pastrata si tíera aperata.

Deci detorintia impune fia-cãruia romãnu gr.
orientalu, si in specie alegatoriloru de succesoru alu
Metropolitulu Siagon'a, cá se fie precauti, fórté
precauti, cáci acéi individi lipsiti de consciintia, cari
ne aruncara inainte de ast'a cu cáti-va ani cauzele
natiunali in noroiu si nu rosiescu in fatia faptelor
loru, nu sentiescu dorere pentru poporu, cáci sem-
tiulu le este tempitu, ci vréu se tréca inca de na-
tionalisti mari, nu voru lipsi cu incercãri si agita-
tiuni de a sterna neintielegeri intre alegatori,
cãtu se ni se aduca vre-o stirbatura si in auton-
omia bisericésca, avendu ei de Ddieu „pantecele si
pung'a.“

In fine 'mi iau voia cu permissiunea on. re-
dactiunii a-mi esprime parerea ca, de óre-ce acelu
individu care au fostu unu stru lungu de ani in
apropiarea si nemidlocita atingerea a marelui bar-
batu si eruditulu Siagon'a, a cáruu tienuta politica
fatiu cu inaltulu regimu, fatia cu cauzele natiunali,
eclesiastice si faliu cu clerulu etc. a fostu corectá,
a fostu esemplara — invetiatur'a si sciintiele rece-
rute teoretice nu i se potu negá de o parte, pre
cãndu de alt'a 'si are si prács'a fundamentala, ca-
stigata in scol'a lui Siagon'a, are cunoscintia de
lucrari in tóte directiunile cum altulu nu le póte
avé; ne indreptatiescu la cea mai viua presupunere,
ca acelu barbatu nu va demolá opulu inceputu de
reformatorele Siagon'a, ci Paru sustiené, ba Paru
continuá, cari impregiurári apertatióne in compena,
alegatorii aru avé strinsa datorita a nu le perde din
vedere.

Cinco-mare, 29 Iuliu 1873.

† Parastasu. In urmarirea emisulu
ven. cons. metropolitanu din 16 Iunie a. c. nr. 11,
aru fi fostu sa se tiená alu doilea parastasu ser-
batorescu pentru odihna sufletulu in dlu adormi-
tulu Esc. S. Archiepiscopulu si Metropolitulu no-
stru Andreiu in 25 Iuliu a. c., cá la diu'a a
40-a a adormirei. — Fiindu inse ca ómenii nostrii
au fostu si suntu pre acéstu tempu impresurati si
ocupati cu cele mai importante afaceri si lucruri
ruráli, comitetulu h's. s'a vediatu constrinsu, a
amená diu'a serbarei parastasulu pre Dumineca
urmatória adeca pre 29 Iuliu a. c. pre cându fu
convocatu cu 8 zile mai inainte si sinodulu paroch.
pentru publicarea sinodulu, pentru alegerea deputa-
tulu mirénu la congresulu electivu.

Astadi s'a infatisiatu piosii crestini nostrii cu

totii in sãnt'a nóstra biserica, cá din nou cu evlavia
sa dámu spressione dorerei cei cumplite care a pe-
trunsu sufletulu nostru, pentru prea de tempuri'a
perdere, a ilustrulu si multu meritulu nostru Ar-
chiepiscopu si metropolitulu, si sa ne rogãmu cá ta-
talu dreptiloru din ceruri sa-i dea odihna sufletu-
lui seu celulu nobilu si sa-lu faca participatoriu de
eterna fericire in societate cu sãntii, cáci de acésta
fericire, pre acésta lume, in acésta vale de plan-
gere suspinu si necasu, nu a avutu parte, ba din
contra togm'a mahnireá si superarea sufletulu celulu
mare si nobilu etc. de care au fostu cuprinsu in anii
din urma ai vietiei sele, au rosu cu indoite poteri
la scurtarea firulu scumpei lui vietii.

Dupa finirea celoru divine ordinare se incepú
parastasulu, implorandu indurarea lui Ddieu asupr'a
sufletulu nobilu, care prea de tempuriu au parasitu
cele lumesci, lasandu-ne pre noi prea de vreme fara
de potintele seu scutu, sub care eramu scutiti de
ori-ce feliu de primejdia asecurati si odihniti, ca cu
securantia vomu progresá, inca nevresnici pre de-
plinu pentru liberele institutiuni create prin ge-
niulu ce-lu portá in corpulu celu frumosu, cari ma-
nifestéza in concretu sublímeele idei binefacetórie
pentru biserica si natiune, carea au perdutu in re-
pausatulu pre celu mai póternicu apertoriu alu drep-
turiloru ei, de multe ori atacate si ignorate.

Cu ochii lacramandu, finindu-se parastasulu,
amu esitu din sãnt'a biserica, rogandu-ne, cá tátalu
cerescu, care asiá de tare l'au iubitu pre in Dlu
adormitulu Metropolitulu, de la reclamatu pré de
vreme la cele eterne, se va ingrigi de noi cuven-
tatórea turma a acéstu intieleptu pastoriu, si ne va
tramite spre alinarea doreriloru nóstre in locu-i pre
unu barbatu intieleptu, dreptu si hãrnicu, care sa-lu
póta substitui cu ideile si faptele-i maretie, care sa
póta sustiené si perfectiuná tóte institutiunile cele
salutarie, radicate de repausatulu Metropolitulu An-
d r e i u, cá asiá sa potemu ajunge la tien'ta aceea,
care o diarimu in staruintiele si faptele meritulu
in Dlu repausatu Archiepiscopu si Metropolitulu. —
Dómne audi ne glasulu nostru celu doiosu!

Noi credemu si ascéptãmu ca congresulu me-
tropolitanu va face dispositiunile cele de lipsa in
privintia acésta, si anume va face si aceea dispo-
sitiune, cá portretulu acéstu mare Metropolitulu, in
forma cuviinciósa cu pretiuri moderate sa se póta
procurá pentru tóte bisericile din Metropolia nóstra,
in care se ocupe loculu ce-i compete, dupa glo-
riósele fapte si merite, care si le-au castigatu de-
functulu nostru Metropolitulu Andreiu pentru bi-
seric'a si natiunea nóstra. M. B.

Cinco-mare, 30 Iuliu 1873.

Domnule redactoru! Pre la noi recólt'a a
fostu bunisóra incãtu economii suntu indestuliti
cu fructele osteneleloru lor. — Mare greutate
se ivescu acum pentru topitulu cânepéi, cáci din
causa hólei epidemice, a colerei, care se apropia
cu pasi gigantici, nu este iertatu nimenu a-si bagá
cãnep'a in vái si paréu aprópe de orasiu, cá sa
nu se pestifice aerulu, prin care colera aru capetá
unu potente nutritiune. Mesuri igienice se intre-
prindu in intregu scaunulu nostru, unde pãna acum
nu s'a constatatu nici unu casu de colera, carea
s'aru fi apropiatu pãna in Mediasiu, — horibile
auditu! — Audim, ca s'a facutu dispositiuni
ca si in hartibaciu si riorile, in trensulu curgetórie
inca sa nu se topésca cânep'a totu din amintitulu
scopu, cáci lângu acéstu riu suntu multe comune,
si dóue orasie, Nocrichiu si Agnit'a, care, ferésca
Ddieu, reu aru patimi. — Despre alegeri la con-
gresu, domnescu mare tacere, si se crede ca se
voru alege si in cercurile nóstre doi individi har-
nici si drepti. — Dec Ddieu!

Sabesiu, in 4 Augustu 1873.

Domnule Redactoru! Mi iéu voia a raportá
in câte-va siruri urmatórele, pentru cá sa serve de
esemplu romãnilor din alte partii pre atãtu pre cátu
se voru aflá de bone cele ce s'a facutu la noi in
diu'a de 29 Iuliu st. v. a. Spre acéstu scopu vá
rogu cu tóta stím'a sa binevoiti a dá locu acéstoru
siruri in pretiostulu diurnu, ce-lu redigeti.

La propunerea dlui I. C. Tacitu, profesorulu la
gim. rom. gr. ort. din Brasiovu, dlu protopopu Ioanu
Tipeiu a conchiematu o intrunire generala a inte-
ligintiei si altoru romãni frantasi din Sabesiu si
din regiuru, pentru a se consultá asupr'a modulu,
cum sa se latóscá meseriele între romãni.

La acéstu apelú pre neasteptate a respunsu
unu numeru fórté insemnatu, probandu prin acésta,

ca ide'a cea salutară au fostu bine primită.

Dlu protopopu bineventandu pre participanti, înaltonădia în cuvinte bine simțite importanța obiectului din cestiune și provăca adunarea a se constitui.

Se alege de presiedinte dlu protopopu Ioanu Tîpeiu, de secretariu dlu Ioanu Piso.

Dlu I. C. Tacitu, cerendu cuventulu, arata importanța meseriilor și comerțului din punctu de vedere politicu, economicu și moralu.

Dupa acest'a se incingo o discussiune violinta, și mi pare reu, ca sum silitu a o nomi și pasiunata, la carea iau parte dlu advocatu Montėnu, dlu advocatu Bosit'a și dlu I. Piso, sustienendu ca acest'a intrunire nu este competinta a se pronunția asupra unui obiectu atāt'a de însemnatu mai înainte de ce aru fi fostu supusu esaminării forului înteligiții din Sabesiu, și ca prin urmare totu omulu sa se duca de unde a venit. Contr'a acestor'a vorbescu dlu subjode I. Paraschiv, dlu I. C. Tacitu, Barcianu jun. și Ber'a, sustienendu, ca nimenea nu pōte fi mai competentu, a se pronunția, ce privesce orasiulu și districtulu, decâtu acest'a intrunire atāt'a de frumōsa, și propunū, că adunarea declarandu-se singura competentă, sa adōpte principiulu și sa asculte proiectulu pre care-lu presinta dlu prof. I. C. Tacitu.

Adunarea în unanimitate se dechiara pentru acest'a propunere.

Se cetesce proiectulu smintitu; adunarea lu primesce că baza pentru constituirea unei reuniuni și denumesce o comisiune, care sa studieze acestu proiectu, despre care la a dōu'a intrunire ce va avē locu în 19 Augustu 1873 se-si deo raportulu motivatu (remanendu, se întielege, acestei comisiuni dreptulu de a veni și cu contraproiectu, deca nu-iu va crede corespunditoriu pre acest'a.)

Dupa acest'a s'au deschisu liste de subscrieri pentru spriginitorii acestei reuniuni; terminandu-se și acest'a, dlu presiedinte laudandu zelulu, ce l'au manifestatu românii din districtulu acest'a, și dorindu, ca acest'a întreprindere sa aște imitatori și în alte părți, suspenda șiedint'a.

Daniilu D a v i d u.

A b r u d u 29 Iuliu 1873.

(F i n e.)

„Omulu bunu merita recunoscint'a.”

Aici nu ne potema retienē sa nu accentuāmu, cătu de mare este fericirea unui poporu cătu pōte se aiba în fruntea bisericeii seie, preotu dupa renduēl'a lui Melchisedecu și cătu de mare aru potē se fia fericirea pentru intrēg'a biserica și natiune cāndu amu avē pretotindenea preoti dupa renduēl'a lui Melchisedecu! Dă cultur'a — animei și a mintei — este condițiune a prosperității, și preotulu trebuie se fia l u m i n a l u m e i și s a r e a p a m e n t u l u i; cultur'a clerului preste totu este condițiune a posibilității culturi adeverate a poporului — celu pucina la noi românii — și apoi cultur'a poporului este condițiune a bunăstării și a viēții lui. Clerulu ne-a fostu nōua românilor, singurul radim și aperiatori de viēții natiōnāl'e, în trecut cāndu în tōta lumea, afara de biserica, nu potēmu așlă mângaiere; clerulu ne-a datu prezentele, în carele iērasī mai numai prin biserica ne potēmu manifestā viēții natiōnāl'e; și precum credem noi, clerulu este chiamatu primo loco, că sa ne deschida și calea venitorului. Nu voim se denegāmu prin aceste convingeri ale nōstre, meritulu ori și carei alte clase a societății, nici vrem se denegāmu valōrea — celoru ce nu suntu preoti, căci pre totu barbatulu înteligitu lu privim Apostolu alu luminei și alu natiōnālității și îi recunōscem tōta ponderositatea în cestiunile nōstre vitale; înse cu tōte, precum ne spune s'ā scriptura, în t r e a p o s t o l i i l e g i i, Pavelu a fostu vasulu celu alesu, și dupa cum ne demostrea presintelo și trecutulu nostru, asemenea și între apostolii nōstrii natiōnāl'i, cu privire deosebita la cestiunea culturi, noi trebuie sa dāmu aici preotimēi însemnatatea lui Pavelu. Deca s'ā adevēritu aceea și e recunoscint'a cumca biserica și școl'a suntu institute prin cari unice se radica unu poporu la cultur'a adevērată și la moralitate, atunci trebuie sa recunōscem importanța clerului, carele e principiulu lucratoriu în trensele.

Sa revenim înse iērasī la obiectu.

Cea dinlău fapta prin care si-a arētatu parintele Adamoviciu valōrea și iubirea seie cea mare cătra biserica, și carea fiindu prim'a opera a seie că preotu nou, i-a castigatu tōta stim'a și încrederea înainte poporului seie, este acoperirea turnului bisericeii cu plevu; pēcinsti'a seie vedindu necesitatea imperativa a acoperirii turnului, con-

chiamā comitutul bisericescu — pre atunci citori — și arētandu-le lips'a neamenēvera a acoperirii le cerū învoirea spre a întreprindē acestu lucru.

Comitutul înse sciendu cumca cass'a bisericeii nu posedē capitalu nimēl'a așlă dicēndu, a refusat angagiarea da unu astfelu de lucru, carele avea sa coste 1400 fl. v. a.; atunci parochulu, parintele Adamoviciu, procurā în seceat' din Aradu plevulu necesariu pre spesele seie, și-lu aduse la cass'a seie fāra de a sei nimenea, chiama apoi lucratori și îi tramise că sa descoperē turnulu; dupa acest'a conchiamā iērasī comitutul și le dise: „acum credu ca nu-lu ve-ti lasā descoperitu”; comitutul nu avē ce sa respunda decâtu facura din umere și se întōrsera acasa îgrigeati. Parintele Adamoviciu înse scōse materialulu tramise lucratorii și se apucā de acoperitu; atunci vedēndu comitutul acestu zelu, dāra mei întâiu petrunsa fiindu dōmn'a Anna Cologea cetatiēna din locu, donā în mână pēcinstiei seie pentru acoperire 200 fl. v. a.; asemenea comitutul începū a oferī fia-carele dupa poteri, se facura colecte și astfelu acoperirea turnului se duse la deplinire într'unu modu că acel'a, carele servese spre onōre întreprinditorului, și într'u o forma carea servese spre frumsetia întregului epidu Abrudu.

Cum i-a succesu înse pēcinstiei seie mai departe, a îndiēstrā biserica nōstră și cu proprietățile și ornamentele mai susu numite? com i-a succesu a întemejā fundatiunea de 1000 #? . . . Acest'a ne este partea principală a temei, vomu arētā:

Prin întielepțiune, modestia și portare esemplară; prin agerime și prin îndemnări la tōta ocasiunea; eata calea pre carea pōte preotimea sa lucre și sa-si implinēscă misiunea. Prin aceste calități i-a succesu parintelui Adamoviciu a implinī multe fapte spre binele și înaintarea bisericeii; prin aceste calități a potutu sa-si castige stim'a și încrederea tuturorū, și apoi prin stima și încredere i-a succesu a implinī amintitele fapte frumōse cari voru fi totu-dēun'a cununa simțimentelor și a niscintielorū seie nobile. Atāt'a în genere . . .

În speciale înse, și în privire la îndiēstrarea bisericeii cu cass'a amintita și la procurarea fondului de 1000 # pentru studentii din Abrudu și giuru, pre lānga amintitele calități, a mai adausu pēcinsti'a seie și devotamentulu și sacrificiulu sudōrei seie proprie, din care consideratiune aceste dōue fapte le vomu espune mai cu deamănuntulu, fiindu ca merita o deosebita atentiune atāt'u din respectu cătra istori'a loră și nobil'a de spiritu datatōria Ann'a Cologea n. Sgārciu, cătu și din respectu cătra devotamentulu cu care parintele Adamoviciu s'ā nisuitu pentru densele, și cătra interesulu cetățieniloru Abrudului în parte cunoscatori de istori'a acestorū fapte. Istori'a acestorū dōue fapte este următoarea:

Nemuritōrea Ann'a Cologea n. Sgārciu, o pēdēmna și onorabilă dōmnă — astadi trecuta din viētia, — neavēndu fii, la sfaturile pēcinstiei seie par. Adamoviciu, a testatu bisericeii din avere seie proprie o casa aflatōria în piēti'a Abrudului, în valōre de 600 # (galbeni) prin testamentu legalu. Nu multu dupa acest'a dotatiune, totu acest'a neuitata binefacatōria la sfaturile parintelui seie acestui'a spiritualu a donatō prin actu fundatiōnāl'e unu capitalu de 1000 # (galbeni imperiali) că fundatiune pentru trei țeneri seraci din Abrudu și din pēgiuru cari voru studiā la școlēle mai înalte; acestu capitalu la incredintatō în mână parintelui Dionisiu Adamoviciu sub insarținarea, că sa-lu transpuna că fundatiune spre administrare în Sabiu sub inspecțiunea Escelentiei Seie pēbunului nōstru fostu Metropolitu Andreiu Br. de Siagun'a și a urmatoriloru seie, precum se va potē vedē în actulu fundatiōnāl'e.

Curendu înse întielegēndu despre acest'a rudele fundatōrei (rudele din liniele collaterale) numai decâtu au insinuatū procesu în contr'a parin. D. Adamoviciu pentru 1000 # bisericesci cătu și pentru casele testate; procesulu, în decursulu căru'i a muritu și maritimōs'a Ann'a Cologea a duratū nō ue ani, și acest'a mai vertosu din caus'a neglijenței judecatoriei magistratualu din Abrudu de pre atunci, carea a tandalitu caus'a în 6 ani, procesulu cu 1000 # a trecutū prin tōte trei instanțiele până la curia neresolvindū-se pretotindenea în favorulu fondului, în fine acum'a în dīlele acest'ea s'ā finitu, și procesulu cu casele prin sentinț'a Maritei Table Regesci — în favōrea bisericeii, și astfelu au potutu se ajunga atāt'u cass'a amintita cătu și fundatiunea, carea s'ā pastratu în depositu preste totu decursulu procesului la perceptoratulu din Alb'a-Iul'i'a, la locurile lorū indicatē: cass'a în posesiunea bisericeii, fundatiunea la locul de administrare, în mână Metropolitului, dupa cum arētā

absolutoriulu datu din partea maritului consistoriu archidieceșanū, că „Resoluciōne sub Nr. 1040/3 1873.

Aici în acestu procesu Parintele Dionisiu Adamoviciu, si-a manifestatu în modulu celu mai eclatantu iuimelē seie simțimentu și devotamentulu seie celu mare pentru biserica și școlula fundatiōnei, și-a arētatu în genere, cătu de multu seie pretioși scopurile de cultura natiōnāl'e. A portatu însusi cu spesele sale proprii, pre risculu seie însusi, cu abnegatiunea venitoriloru seie și chiaru în faci'a amenințieriloru celoru periculōse, atāt'u procesulu pentru cass'a dotata bisericeii cătu și pentru fundatiunea de 1000, tōte în întregulu restempu de 9 ani; pentru acestu procesu a fostu silitu adese-ori a-si sacrificā însusi datoritielē sale familiare, bā odată neavēndu cu ce mai supōrtā spesele procesuale a fostu necesitatū a vinde chiaru d'n mosi'a seie proprie spre a sustienē procesulu. Adevēratulu interesu pentru cultura, și adevēratulu devōamentu lu pōte judecā ori și cine deca pre lānga împregiurările și stōrea materiale a pēcinstiei seie, va mai considera și sarcin'a sustinērei unei familii grele afara de famili'a s'ā. (Cu privire la acest'a, aseptamū de demulu cu maritulu consistoriu se binevoēsca a publicā spre rectificarea parintelui Adamoviciu, și în interesulu publiculu, doritoria de a se va despre șōtea acest'ei fundatiōni, — o încunoscintare despre primirea acelorū 1000 #, speramū înse ca deca nu s'ā potutu face până acum'a se va face în venitoriu. Speramū mai departe și aceea ca maritulu Consistoriu se va îndarā a fi cu atentiune, și l'a spesela ostencelē și sacrificiēle aduse pre alteriulu bisericeii și a natiōnei romāne, de pēcinsti'a și a parochulu nōstru D. Adamoviciu și nu va lasā se trēca multu tempu, — (cāci amu auditu ca până acum nu i s'arū fi potutu rebonificā spesele, cu atāt'u mai vertosu căci amintitulū nōstru parochu și-a ruinatū în acelu procesu fōrtu multu din premodest'a seie stare; și acest'a o va face maritulu Consistoriu cu atāt'u mai usioru cu cătu capitalulu se așlă scapatu din periculēle procesului, și depusu acolo spre administrare) asemenea și casele testate bisericeii. —

Dupa celea ce vorbirāmu asupra acestorū fapte de mare interesu se trecemū mai departe.

Dupa esemplulu repusatei Ann'a Cologea n. Sgārciu totu prin conlucurarea parintelui Adamoviciu, a mai testatu bisericeii nōstre, și D-na Anna Popu cetatiēna a Abrudului, acum asemenea adormita în Domnulu, o parcelă de fātāt'u, despre carea amu amintitū mai susu, în valōre de 100 # și acest'a ca stare inca se afla în posesiunea bisericeii nōstre. Mai departe unu crestinu alu bisericeii nōstre, a datu bisericeii că schimbū pentru competințele de înmōrmentare — fiindu omu seracu — o bucata marisōrā de troasiu (ograda) carea sa aneșatū prin voint'a parintelui Adamoviciu fāra nici o rebonificāre, la cimetēriulu bisericeii. Mai departe, prin conducerea întelēptă a acelu'asi parochu, comunitatea nōstră bisericescā a fostu adusa în placut'a positiōne de a potē cumperā nescari case vendute prin fondulu postitalu locale, le-a și cumperatu pre lānga condițiunea de ale solvi în rate; înse nepotēndu solvi sum'a cumperării, pentru că se nusi pērda dreptulu asupra lorū le-a prelatu cu învoirea generalu parintelui Adamoviciu iēra-si, spre solvire, carele le-a și primitu pre lānga adausulu, ca le va redā iēra-si în posesiunea bisericeii deca va potē deveni ōre-cāndu biserica în stare a le rescumperā.

În fine pre lānga tōte celea amintite avēmu se mai adaugemū, ca acum în urm'a devenirei caselorū testate de Anna Cologea pre seim'a bisericeii, în posesiunea acest'ei bisericeii, sinodulu nōstru parochiāl'e vedēndu împreuna cu parintele parochu, necesitatea înființării unei școlē normale în epidulu Abrudu, dupa abdicerea maritimōs'a acestui'a — a parintelui parochu — de folosirea lorū, în interesulu școlēi locale a decisu, ca din aceste se facā școlā normale, și fiindu ca în statulu care se afla nu potū corespundē scopulu amesuratū legei de instructiune, a decisu și aceea, că sa se scōtia banii comunei bisericesci din Abrudu cari se afla transpusi în depositu la Sabiu spre administrare pentru scopula școlēi, și cu acest'a sa se mai edifice inca unu rendu de case preste casele testate dupa cum amu amintitū mai susu, și apoi că atari corespundēndu și legei de instructiune, sa se facā din trensele școlē normale de cari avēmu mare trebaintia.

Aceste suntū faptele pentru cari s'ā facutu binemeritatu parintelui Dionisiu Adamoviciu și prin cari biserica și școl'a nōstră din stōrea de mai înainte lipsitā și seraca s'ā mai îmbunatatitū, și prin

cari și s'artea celor 3 tineri seraci, studenți pe la școlile mai înalte va fi în venitoriu mai ajutată. De amu fi avuți și mai de demultu astfel de preoți, amu fi cu multu mai fericiți și mai înaintați pe calea progresului.

Aici prin asociere de idei ne vine în minte și adevărul acel'ă, ca precum îmbunătățirea stărei bisericesci și școlare atârna dela capacitatea și nisuintele preoților, asiă și îmbunătățirea sortiei preoților, despre carea togmai se tractă la noi, și carea este o chestiune de mare importantia jace totu în mână preoților și aterna rosolvirea ei în bine totu dela capacitatea și nisuintele preoților; abnegatiune numai, sfaturi, e emple și fapte, și prin acestea toate se potu implini.

Dara sa na mergem mai departe cu vorb'ă, sa venim la scopu. Noi ne-amu propusu la începutu că se exprimăm multiemirea noastră Precinștiei sele parint. Adamovicu, și prin acest'ă sa-i arătăm recunoscint'ă noastră pentru simțimintele și nisuintele sele nobile, pentru faptele intru adevăr mare și pentru devotamentulu seu doveditu intru toate impregiurările, cu deosebire pentru devotamentulu arelatu în procesulu pentru casele testete bisericești nostre de repausat'ă Ann'ă Coloea n. Sgârciu și pentru fundatiunea de 1000# (galbeni imp.) facuta totu de cătra acest'ă demna cetatiana și credincioasă a bisericești nostre, în interesulu studenților seraci. Rogăm pre parintele Dionisiu Adamovicu că se primască acest'ă că unu semnu de recunoscint'ă multu meritata.

Totu asemenea multamire primască din partea noastră și Pré On. domni: Ioane Gallu protopopu alu nostru, și spect. d. jude regescu Basiliu Bosiot'ă pentru ingrigirea ce au portatu fatia cu biseric'ă noastră totu-deună și cu deosebire în acestu proces, și pentru bunavoint'ă cu carea au spriginitu pre parochulu nostru totu-deună intru realizarea intentionilor sele salutari.

Va poté sa ne reflecteze cine-va: „pentru ce de multiemiti, căci nu au facutu mai multu de cătu le eră datorint'ă? Au facutu numai aceea ce erau datoru se face.“ Dă, i respondem; dă, intru adevăr ca au facutu numai aceea ce erau datoru sa face și nu mai multu, fiindu ca totu omulu este datoru se face totu cătu poté pentru binele bisericești și școl'ei, pentru binele comunu; dara de ore-ce datorint'ă se estinde numai până acolo unde ajungu poterile, și de ore ce cam rari suntu omenii acei'ă cari facu totu-deună totu ce potu pentru scopulu binelelui, și cu deosebire suntu rari cari pre lângă impregiurări asemenea se póta face atârta, și de ore-ce mai departe, cei mai multi facem cu multu mai pucinu decātu potemu face dopa acestu principiu, spre scopulu binele comunu. — de acea noi credem ca acel'ă carele face totu-deună cătu poté pentru scopurile comune, acel'ă nu a implinitu numai o simpla datorint'ă, ci acel'ă a implinitu și dorintiele mai multor'ă, și de acea afirmăm ca merita ne-cunoscint'ă.

Datu din partea comitetulu parochialu alu bisericești gr. or. din Abrudu.

Ioanu Ferlu membru alu comit., Ioanu Teodoro, Ioanu Isol'ă, Avramu Cióra, Simeonu Moldovanu că membri ai comit. prin eforia, Nicolau St. Siu-Intiu primariu curatoru și vice-pres. alu comitet. Gerasimu Mancacianu membru alu com. Iosifu Crisianu curatoru, directoru și membru alu comit., Ioanu Gaboru, Petru Papp, Nicolau Fauru, Simeonu Mestecanu, membru alu comit. Alessandru Popp, Nicolau Hazu, Iosifu Almasianu, membri ai com.

Varietăți.

*(Siahulu Persiei) se află în Viena. Curtea imperială de acolo i-a facutu o primire solemnă. Aflăm ca Siahulu a visitatu între altele și expozitiunea română și a remasu multiemitu.

(†) Leontina Dobo nascuta Popovicu face în numele seu, a fiiloru sei minoreni Romulusu și Remusu, a parentiloru sei Nicolau și Agneta Popovicu, a sócrei sele Maria Dobo, a cumnatulu seu Augustinu Dobo, și a sororiloru sele Emilia, Cornelia și Maria Popovicu cu mare durere cunoscutu, precumca sociulu seu celu inbitu, respective tata, junere, fiu, frate și cumnatu Mihailu Dobo de Rusc'ă, senatoru subst. și inspectoru cercualu a reposatu în 13 Augustu

a. c. la 2 ore dupa amedi, în etate de 33 de ani în Colera.

Inmormentarea se va ținea în 14 Augustu a. c. la 2 ore dupa amedi, la care se invita cu onóre toti cunoscutii. Pia-i țierău'a usóra!

**. În comitatulu Dobăc'ă, dupa cum ne scrie unu caletoriu, s'au luatu mesuri energice din partea oficialiloru superiori comitatensi pentru a preveni colera; s'au emanatu ordinatiuni prin toate comunele privitorie la curatienia și tractarea morbosiloru de colera. O comisiune constatória din domni: vice comitela comitatensu, judii cercnai și Chirurgu a ingrigitu, că mesurile luate sa se esecuteze și prin activitatea laudabila a acesti'ă s'ă impededatu acestă epidemia, asiă încātu în comitatulu Dobăc'ă forțe pucine casuri de colera s'ă templat. Fapt'ă buna, dice corespundintele nostru, merita recunoscint'ă și acest'ă nu o potemu refusa acestoru domni, carii a venit poporulu intrajutoriu în unu tempu asiă criticu. În comitatulu Cosiogn'ă din contra casurile de colera suntu forțe dese din cauza ca aci lipsescu astfelu de mesuri preventivorie. În Apahid'ă graseza colera în modu spaimentatoriu; nimene nu se ingrigesce de curatienia, de ajutoriu pentru cei morboși, decātu pastorulu l'ru sufletescu și bunulu Ddieu. Ce bine aru fi fostu, cându s'aru fi luatu și aci asemenea mesuri salutarie că în comitatulu Dobăc'ă! —

**. Fondu pentru meseriasi români. Din unu protocolu alu comitetulu Asociatiunii transilvane române pentru literatură și cultură a poporulu românu, publicatu în „Transilvania“, se vede, ca Despartimentulu Devei (VI) s'ă interesatu în șiedint'ă subcomitetulu seu ținuta în 27 Maiu a. c. și de s'artea meseriasiloru români din părțile acelea de locu și în specie s'ă interesatu de crearea unui fondu, din care sa se ajute și invetiaceii și sodali meseriasi români din teritoriulu cercului, respective despartimentulu Devei.

**. („L'Evenement“) garantiedă esactitatea urmatorulu faptu' ne spune le Danube: Regele Persiei Nasser-ed-Din se plimbă la Palais-Royal și intrându la unu giuvaergiu renumitu, voi se cumpere orologie. De odata negutiatorulu se uita la egret'ă sea de toate dillele și-lu întreba de unde a cumpertu și cătu a platitu diamantele dela dens'ă.

— Dela Teheran, response siahulu, și m'au costatu 500,000 franci.

— Ei bine, respons e giuvaergiu, v'ă furatu, căci acele diamante suntu false.

— Preste potintia, dise regele regiloru: amu se punu sa se taie capulu giuvaergiu ce mi le-a vendutu.

Si, plecându indatu murmură incetu:

— Pare ca eu nu-o seiamu totu asiă de bine că și densulu.

**. (D. Gregoriu Ganesco), românu stabilitu și impamentenitu în Franci'ă, corespundinte alu sóiei „Noua-Presa-Libera“, are o proprietate incântatória lângă Enghien pre care o oferu spre vendiare ducelul d'Aumale pentru bagatel'ă suma de 400,000 franci.

**. (Bassompierre), unulu din maresialii lui Henricu alu IV-lea, omu forțe de spirit, fu tramisu cu o misiune în Ispani'ă. La întorcerea sea regele lu întreba.

— Cum ai fostu primitu de Ispanioli?

— Forțe bine Sire, response Bassompierre. O legne departe de Madridu mi-au esitu cu cătăru înainte, a căroi siea și frău erau poleite, pre care incalcându emu intratu în capital'ă Ispaniei cu o pompa dintre cele mai splendide în șgomotulu poporulu și ala musiceloru.

— Ce frumosu spectaculu! dise regele ridenti. Unu magariu calare pre unu cătăru!

— Sire, nu uitati ca reprezentăm pre Majestatea vóstră!

**. (Dnulu X. . .) care posedu în societate o pozițiune forțe înaltă și unu însemnatu gradulu militar, gasea necontentitu în calea sea pre dnul'ă F. . . cărei'ă i promisese ca o va luă de socie. Mai multi ani se scusera fără că dnul X. . . sa-si implinesca promisiunea. Intr'o di lu întâlnește dn'ă F. . . și-lu opresce cu furia dicendu:

— Este tempu că sa terminăm odata cu acea casatorie promisa, eu nu potu asceptă mai multu, incrediendu-me în vorbele d-tale.

Dnulu X. . . ii response cu ironia:

— Pentru ce voiesci sa iei de barbatu pre unu militaru?

— Este celu mai prostu dintre ómeni, i response dn'ă F. . . indignata.

— Si ce ai fi disu óre replica dnul X. . . deca te-asiu fi luatu de socie? De siguru, ca atunci cu dreptu cuventu mi-ai fi disu ca suntu unu nebunu.

Nr. 467.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu diriginte la școl'ă granitiarésca din Tientiari, cu unu salariu anuale de 240 fl. v. a, din fondulu școlasticu centrale, cortelu liberu și lemne de focu dela comuna, apoi a postulu de invetiatoriu secundariu la școl'ă granitiarésca din Sin'ă cu unu salariu anuale de 180 fl. v. a, asemenea din fondulu școlasticu centrale, cortelu liberu și lemne de focu dela comuna, se escrie concursu până la 19/31 Augustu a. c. Doritorii de a ocupă aceste posturi au de a-si substerne suplicele instruite cu documentele de lipsa la

Sabiuu 6/18 Augustu 1873.

Comitetulu administrativu alu fondulu școlasticu alu fostiloru granitieri din regimentulu românu I.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei invetiatoresci la școl'ă confessională gr. or. româna din Danesiu protopresbiteratul Sighisórei se publica până în 15 Augustu st. v. a. c. concursu.

Emolumentele impreunate cu acestă statiune invetiatoresca suntu:

1. În bani gat'ă 50 fl. v. a. din cas'ă alodială.
2. În bucate 70 ferdele de cucurodiu sfermatu.
3. Cuartiru liberu în edificiuulu școl'ei cu două odai, gradina de legumi alaturea cu o gradina de unu caru de fenu.

4. Unu pamentu aratoriă de unu caru de cucurodiu și o picocaria. —

5. La nascerea Domnulu a trei'ă parte din venitul usuatu și lemne de incalditu de ajansu.

Concurentii au pre lângă ascernerea documenteloru de cualificatiune prescise în stat. organicu pentru carier'ă invetiatoresca cătra scaunulu protopopesco gr. or. alu tract. Seghisórei până la terminulu susu fipsatu a documentă ca sci'ă barema două limbi din limbile patriei recunoscute, ca suntu deprinsi în cantările bisericești.

Danesiu 29 Maiu 1873.

În contielegere cu comitetulu parochialu respectivu.

Inspectorele școlariu greco-orientalu alu tractulu Seghisórei.

Zacharia Boiu

(2—3)

Protopopu.

Nr. 57.

Concursu *).

Pre anulu școlasticu 1873/4 se escrie concursu pentru două stipendie din fundatiunea lui Gojdu de câte 300—400 fl. eventualminte, adeca la casu de promotiune dintr'unu stipendiu mai micu intr'unulu mai mare pentru două de câte 100—200 fl. pentru ascultatorii de sciintiele medicali, tehnice și juridice, preferendu-se între asemenea cualificati ascultatorii de medicina și tehnica.

Competintii sa-si indrepteze petitiunile concursuali instruite cu atestatele de botezu, de paupertate și de studie cătra reprezentanti'ă fundatiunei lui Gojdu Pest Városházter 8. sz. până la 15 Sept. a. c. cal. nou, descoperindu totu-odata, deca mai trage de unde-va vre-unu stipendiu seu nu?

Totu de odata se provóca stipendistii acestei fundatiuni, ca până la susu atinsulu terminu se arete rezultatulu studieloru din anulu trecut, pentru ca la din contra, stipendiulu avutu se va conferi altui'ă.

Pest'ă 6 Aug. 1873.

Reprezentanti'ă fundatiunei lui Gojdu.

Georgiu Mocioni.

Cav. de Puscaria

notariu.

(2—3)

*) Cele-lalte jurnale române potu reproduce acestă escriere de concursu.